

Podium voor Dirks en Van Schagen op NK Atletiek

Robert Toret

Utrecht * Voor Mathijs Dirks zat het venijn 'm op het NK atletiek in Utrecht in de staart. De finale van de 400 meter was het afsluitende onderdeel van het driedaagse toernooi, maar het lange wachten van de Voorschotenaar (21) werd beloond. In een tijd van 47,81 seconden legde de sprinter van Leiden Atletiek beslag op de bronzen medaille. „Heel

gaaf. Ik had hier absoluut geen rekening mee gehouden. Ik had wel wat geluk, want de topfavoriet (Terrence Agard, RT) viel al na honderd meter geblesseerd uit. Daardoor lag de weg naar het podium incens open. Maar ik moest het nog wel even doen en uiteindelijk scheelde het niets. Het verschil met de nummer vier was maar 0,04 seconden.” Clubgenote Tessa van Schagen won eveneens brons, op de 200 meter.

Daarmee werd De Leidse wel ontroond als nationaal kampioen door winnares Jamile Samuel, die - bij afwezigheid van de in de halve finale vals gestarte Daphne Schippers - ook al de 100 meter won. Daarop eindigde Van Schagen als vijfde. Vrijdagavond bezorgde Noah Schutte de Leidse atletiekvereniging al goud op de 3000 meter steepchase, een triomf waarmee hij zich plaatste voor het EK in Berlijn, begin augustus.

Op hetzelfde onderdeel bij de vrouwen verzoverde Veerle Bakker, ook al van Leiden Atletiek, zilver. Dagmar Smid viel op de 1500 meter net buiten de prijzen. De atlete van AVV '36 werd vierde. Ook kogelslingers Luuk Vos (vierde) en Marije Erfdée (vijfde) belandden, namens Leiden Atletiek, net naast het podium. Giselle Slotboom, van het Lisse De Spartaan, eindigde op de 5000 meter als zesde.

Het spectaculaire slotonderdeel: de crosscountry.

FOTO TACO VAN DER ER

Ongelukken in klein hoekje

Aangename omstandigheden voor veertiende eventingwedstrijd in Vlietland * Parcoursbouwer bekent: water is te diep * 'Het is hier veel opener dan op andere plekken, je kunt veel meer zien'

Haniff Harharah
sportredacteur in Bleiswijk (hnl@nl)

Vlietland * Het is elk jaar een beproeving voor paard én ruitser. Springen over hindernissen, waaronder wijnvaten, kruiwagens en een picknicktafel. Met fantasierijke namen als 'Dikke jongens', 'Van een leien dakje' en 'Stormschade'. Voor de veertiende keer is recreatiegebied Vlietland het decor van een samengestelde wedstrijd om het regiokampioenschap eventing, wat ook wel gezien wordt als een triatloun in het paardrijden. En de tuim vierhonderd ruiters en in totaal zo'n 2500 toeschouwers hebben dit weekend geluk: het zonnetje schijnt en de temperatuur is aangenaam. Maar ook met zulke mooie weers-

omstandigheden zitten ongelukken in een klein hoekje. Dat blijkt vooral bij de spectaculaire crosscountry, na dressuur en springen het afsluitende onderdeel van eventing. Vlak voor een op het oog eenvoudige sprong dreigt een amazone van haar door de hoeven zakkende viervoeter te vallen, maar een airbag - die van haar een Michelinmannetje maakt - brengt redding. Even verderop vergaloppeert een pikzwart paard zich in het water van de Vliet. Het dier stormt de bocht voorbij en sloopt een gedeelte van het parcours door een paal omver te stoten en daarmee automatisch de touwen los te rossen. Terwijl paard en ruitser hun weg vervolgen, is één van de pakweg tweehonderd vrijwilligers er snel bij om de boel weer te herstellen. Cees de Jong steekt de hand in eigen

boezem. „Het water is te diep”, be- kent de parcoursbouwer in het zo- genoemde 'strodorp' met standjes, eententjes en allerlei aan paarden ge- relateerde attributen. „Dat hebben we verkeerd ingeschat. Normaal moet de diepte ongeveer twintig centimeter zijn, nu is die wel 35.” Een les voor volgend jaar. „De aller- besten hebben er geen last van, maar in de middenklasse zijn er te veel uitvallers. Na het succes van de afge- lopen dertien jaar sluipt er een beet- je routine in. Dat zal volgend jaar zeker niet meer gebeuren.”
Vol in de ankers
De waterpartij is altijd een scherp- rechter, stelt De Jong. Zover gaat Sandrine Jonkers (48) uit Oegstgeest niet eens. Voor de vierde hindernis bespeurt ze al twijfel bij haar paard Fanatique. Meteen daarna gaat het

mis bij de ophaalbrug. „Hij ging vol in de ankers”, vertelt Jonkers, die met haar man Ad eigenaar is van Dierenkliniek Rijngeest. „Dit had ik niet zien aankomen. Fana- tique kan superrelaxed zijn óf hij ziet spoken. Ik merkte ook wat spanning bij mezelf, omdat ik nog niet zo lang meedoe met crosen. Toch proberen we de lat altijd hoger te leggen. Deze keer dus te hoog, kennelijk. Dit geeft een heel naar, onbevredigend gevoel.” Anne van Binsbergen en haar pony Amore moeten een hindernis eerder al de strijd staken. Toch kijkt de 32- jarige Katwijkse, bij wie vorig jaar door een val haar schouder uit de kom schoot, tevreden terug op hun prestatie. Dat geldt met name voor het onderdeel springen, waarop Van Binsbergen haar onzekerheid na die valpartij heeft overwonnen.

Ze prijst zowel het parcours als de organisatie in Vlietland. „Dit is een prachtige wedstrijd. Het is hier veel opener dan op andere plekken, je kunt veel meer zien.” Dat komt goed uit, want ze heeft een groep 'aanhangers' meegenomen. „Maar dat is niet goed voor de zenuwen”, zegt ze minzaam glimlachend. Annemarie Hensing (44) uit Zoeter- woude slaagt er met de bijna 17 jaar oude Vivaldi wel in om het parcours te voltooien. Net niet foutloos. „Dan ding je niet mee naar de prijzen”, weet ze, maar desondanks is Hen- sing 'helemaal heppedeeppeppie'. Wat voor sommigen een hoogte- punt is, heeft ook zij aan den lijve ondervonden: de lauwerkrans. De toepasselijke laatste hindernis. „Dan weet je: yes, we zijn er!” Par- coursbouwer De Jong: „Dat is voor iedereen een overwinning.”